

בדרכי אלמתינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מロン הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רוח' הרואה 2 אלעד, ישראל. טל. 03-9097022

הගילוון מופץ בכל בתיה הנקראת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוי הלכה

ברכת האידוסין

ערוך מתוך שע"ה אבה"ע ח"ז סי' ר"ז הל"ד והענין יחזק שם דעת רבינו הרמב"ם ומורן השלחן עורך כי אין ראוי שיברך אחר את ברכת האירוסין, אלא המקדש עצמו, כי הוא העושה את המצווה. ואין זה דומה לשבע ברכות (עיין לקמן סעיף ס"א), כי הן שבח ותפילה להשם יתברך بعد החתן והכלה וישראל. וכן היה מנהגינו בקהילות קודש תימן יע"א מקדם, שהחתן עצמו בירך ובבקעת מקומות נהגו כן בתימן עד הדור האחרון ממש, שהחתן מברך בלבד קורי, אם הוא בקי, והת恭נו לכך מעיקרא, כאשר נודע לי בבירור]. אלא שבדורות האחידנים הנהיגו ברוב קהילותינו שהרב מסדר-הקדושים מברך אותו פיסקא פיסקא, ובכלל זה השמות הקדושים, ואפלו אם הוא תלמיד-חכם, כדי שלא לבייש את מי שאינו בקי, או שמא יטעה ויתבלבל המשך בעמוד השלישי.

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל התה"

ויאמר ליווית הנגה אביך חוליה וייקח את שני בניו עמו וגוי (בראשית מות א)

כתב מהר"י גזפאן וצ"ל בחיבורו 'מנחת יהודה' ז"ל: אמר רבינו אחא בר חנינא, כל המבקר את cholha נוטל אחר מששים מצערו. ו王某 יש לומר שהחטם הוא מאחר שנכנסים וווצאים כשבאים לבקרו לחוליה והואמושכב ארץ, או מקנא בהם עד שמתוקן כך מפשפש במעשי ומתיhardt על מה שעשה, כי אין יסורים بلا עון, ואו חזר בתשובה ומרחמים עליו מן השמים. נמצא שלו ידי הביקור בא לו התוערות לפשפש במעשי ולחזור בתשובה, ונעשה המבקרים רופאי חולים וגוזל שברים, בעניין שאמרו כל המקדים נשפakh את מישראל כאלו קיים עולם מלא.ומי שאינו מבקר ומתעלל במצבה זו, כאלו שופך דמים. שלא לחנים אמרו רבותינו זכרונות לברכה, שմבקרים אפלו מאה פעמים ביום ואפלו גדול קטן כי זה כבודו. לפיכך צריך כל אדם לטהר במצבה זו ביותר וירחמו עליו השמיים. עכ"ל.

רמב"ם הל' אבירות פ' ה"ד והז ז"ל: בדור חולים מצוה על הכל. אפלו גדול מבקר את הקטן. וmbarkerין הרבה הרכבה פעמים ביום. וכל המוסף משבח ובלבד שלא יתרית. וכל המבקר את cholha נטל חלק מחליו והקל מעלייו. וכל שאינו מבקר כאלו שופך דמים: הנכנס לבקר את cholha לא ישב לא על גבי מטה ולא על גבי כסא ולא על גבי ספסל ולא על גבי מקום גבוה ולא למעלה מרqrstתו. אלא מטעמיו ווישב למטה מרqrstתו וmbarker את cholha ולא ביקש עליו רחמים, והרמב"ן (מובא בבית יוסף) כתוב, שני שmbarker את cholha ולא ביקש עליו רחמים, לא קיים את המצווה. עכ"ל.

ופרטี้ המצווה ואפין קיומה מפורטים בגמרה במסכתות ובפוסקים, וראו לכל אחד ואחד למלמדים וללומדים לבני ביתו, כי יש בהם שניים יוזעים לכל, ויתכן שהmbarker cholha במקום לעוזו ולסיעו, גורם להכבד עליו חליו, ונמצא יצא שכחו בהפסדו.

ומנהג אבותינו הקדושים לבקר את cholim בשחרית שבת ויום בצעתם מבית הכנסת ייחדי אחר סיום התפילה, ועיין טעמי ליה בעז חיים למהר"ץ ח"א דף קמ"ג ע"ב, וח"ב דף מ"א ע"א. ובענין יצחק י"ד סי' קע"ה אות ט' הרחיב עוד יע"ש.

והנה יש אנשים הנמנעים לחתת ילדיהם עליהם לחייב cholim בתונאה שהילד לא יפריע לחוליה וכו'. אבל באמת להיפך הוא הדבר, והמציאות מעידה שהדבר גורם שמחה לחוליה. ואם יש חשש שהילד יפריע, יש להכינו מראש כיצד יש להתנדג. כמו"כ אפשר לקוצר ב ביקור. וחלוקת מצאות חינוך היא גם מצוה זו לחנים ולחוגרים לעשות חסד עם השני ולידע כיצד להתנהג ומה לעשות, וכן להתפלל על cholha וברפת כשבאים לבקרו, ואם לא עכשו אימתי. וכ"ז גם אם cholha爰ו בן גילו של המבקר וכמו בא לעיל. וכל המתפלל על חברו נעה תחילה, ובזכות זה לא יחולח האדם המבקר בעצמו, אכ"ר.

ברננטא מעלייא משוגרת תואת למטה'Hודג'ול' המסוד הרב אליהו עוזי הי"ז, אשר עשה ימים ולילות למען העלות ה תלמידים, ומעודם לסיים עוז ווד מעדרעה ועתירם ספרים, ומסלעות שלימות משה סדרים. יה"ר שיתמלאו כל משאלות לנו לטובה, וירט גובלינו לתלמידים, ואין פרץ ואין יעצצת נשמעים

מחידושי רבותינו

פתרונות 'ויגש'
אחדות חידה! חלב הארץ.
הזכה בהגירה: יונדב דחובש.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונו!

חמור בפרשא
ואינו יששכר
וגם לא נקבה
בין הפוררים נכונה זיגרל פֿרֶס

מי בתמונה?

בין הפוררים נכונה זיגרל פֿרֶס

יקרא יעקב אל בניו וכו' (בראשית מט, א) בילוקוט ב' מדרש תנומה יוש"ה מסיר שפה לנאmins זה יעקב ויצחק שניהם בקש לגלות את הקץ. יצחק קרא לעשו ובקש לגלות את הקץ וגנו הקב"ה ממנו יושן ואיך את עשו בן הגדול ואך יעקב בקש לגלות את הקץ שנא' האפס וגנידה להם. מלחד' לעבר שהאמינו המלך על כל מה שיש לו, נתה אותו עבד למות וקרא לבני ובקש לעשותן בני חווין ולומר להם היכן הוא דיבתיκי שליהם, ידע המלך ועלה למלחה הימנו ונשא העבר עינוי וראה המלך, הפליג הדבר שהיה מבקש לגלות להם, התחליל לומר להם בני עבדיו של מלך אתם, הי' מכברין אותו בדרך שכברתו כי מי חי. כך יעקב בקש לגלות לבני הקץ, מיד נגלה עליו הקב"ה והוא אמר לו לבניך אתה קורא ולי אי אתה קורא, שך אמר יעשה ולא אוית קרא יעקב כיון שראה אותו יעקב, התחליל אומר, בני בקשה מכם כבזו הקב"ה כמו שקבלתי אני מאבותי, שני האלים אשר התהלו אבותי וכו', אמרו יודעים אנו מה בלבבך שמע ישראל וכו' אל' הקב"ה כבוד אלדים הסתר דבר אין המרות הלו שלך, שנ חולך רכילה מגלה סוד עכ'ל.

על'ך למה בקש האבות הלו לגלות את הקץ. גם מה תועלת יש לבנים זהה. וגם למה לא רצה הקב"ה שיגלו אותו והרי קץ גנות מצרים גלווה הקב"ה לאברהם וכן קץ גנות בבל לרימה ולא הריווח כלום, שהוא שגוז נתקים ידעו או לא ידעו. וא"ת שיש נזק מהידעה בשיראו הבנים אורוך הגנות מאי יבעטו, ישנו גם כישיטם מהם. וגם המשל הזה לבאורה אינו דומה למשל, שהרי אמר וביקש לעשותן בני חורין ויעקב לא כן ידמה, אלא לגלות הקץ לא לפרק על מלכות שם' ח'ו.

גם מ"ש ולומר להם היכן הוא דיבתיκי והאני שליהם. אין מת'ישב לא על המשל ולא על הנמשל. ולבוא אל הביאור אי'ה נזיר ארץ' בוגמ' מציעא פ' השוכר ז'ל אלהו הוה שכיח במתיבתא דרבנן, יומא חד ריש ירחא הוות, נגה ליה ולא אתא, אל' מא' טעמא נגה ליה למאר, אל' אדראוקמןא לאברהם ומשי' (משניא) ידי' ומצל' ומגננא ליה, וכן לי'צחק וכן לי'יעקב. וולקמינון בהדי הדדי, סבר' תקי' ברחמי'ומייט' ליה למשיח بلا' זמנה, אל' ויש דוגמתן בעה'ז אל' איכא ר' חייא ובני, גוזר רבי תעניתא. אחתניתהו לר' חייא ובני אמר משב' הרוח ונשב' יוקא, אמר מורי' הגשם ואתא' (ואבא) מטרא כי מטה לימי' מה' המתים רגש עלמא. אמר' ברקיעא מאן גלי' רזא בעלמא אמר' אלהו וכו'.

VIDOU שרבינו הקדוש היה ניצוץ יעקב ע"ה, ואנטונינוס עשו. במ"ש רז'ל שני גוים בבטן' גוים כתוב, זה אנטונינוס ורב' שלא פסק וכו' וכן אמר רבינו הקדוש וחיה יעקב בארץ מצים י"ז שנה וחיה יהודה בציורו י"ז שנים, מפני שהיה בו ניצוץ ממנה. מעתה אנו למדים שייעקב הוכיח סופו על תחולתו, דה'ינו באבו רבינו הקדוש, ש'ג' היה רוחה הוא ובניו להביא המשיח בלא' ומנו שעה רבינו הקדוש. וזה כוונת המדרש מסיר שפה לנאמנים, זה יעקב ויצחק שניהם בקש לגלות את הקץ. ואין הכונה שיודיעו מתי' יבא המשיח כי מה תועלת יש לנו מזה וכ'ש לשבעתים, אלא לגלות הארץ אימא עילאה באימה תחתה ע"י מדרת הגבורה, שזהו ההגנה העתידה להיות לעתיד בידוע לירודע חן לקץ הימין. די'קא נמי דקאמר לגלות ולא אמר להודיע או להגיד, וזה שהם חשבו שתיקנו עון אדרה'ר, ואחר שכבר נתיקן ראי' שיבולע המות לנצח. אלא שיצחק טעה שהיה סבור שמייטנו שלימה, ועש' תשלום תיקון אדרה'ר. וקרא לעשו וביקש לגלות את הקץ וגנו הקב"ה ממנו וא' ידע שעידיין יש פיסול בזורעו ושתק. וכיוון שבא יעקב והשלים תיקון אדרה'ר וראה עצמו בסוף ימי שעמד על משמרתו בלי' פג' (ח'ו). אז וקרא יעקב אל בניו שאו הם בכללות כל ישראל שם שורשי כל האילן וביקש לגלות מן המתים אחדת להתפלל, ול'יחד המרות העליונות להמשיך הארה גוזלה לעולם, עד' שתבטל הקליפות ויבולע המות לנצח. ומיד נגלה לו הקב"ה ואמר לו שאין יתפרק עיטה בביטול הקליפות ולא הגע זמנם להתבטל, ואז צווה לבניו שהי'ו משתדלים בעבודת הש"ית' ברצינו כל הימים כל דוד ודור, והוא מתקנים בפרות כל אחד מישראל כפי' שרש נשמר עד' שיכלו כל הנשות שבגוף ואז בלע המות לנצח.

מצע לומדים נחתמזה, בכית'
וכתלווז תורה אשר מתקיים
בתקופה זו לכל תלמידי הכתיות, זכו
ההגורלה בפרשיס סט חומשים גדולים
תורת אבות התלמידים המתמידים

שמנון יוחאי
עפנין ו...
כיתה ה'
אשריכס תלמידי
חכמים... עדיכם
ל讚ילות..."

ולהבין משל ומיליצה דברי חכמים וחידותם, ז'ש משל לעבד שהאמינו המלך על כל מה שיש לו, רמזו לעקב שהאמינו הקב"ה ומסר פניו העליונים והתחתונים ע"ד ותגזר אומר ויקם לך, נתה אותו עבר למות וקרא לבניו וביקש לגלות בני חורין וילומר להם היכן הוא דיבתיκי שליהם והאני שליהם, רמזו שכשנתחה יעקב א"ה למות היה או בסוד תוסף רוחם יוציאו. קרא לבניו וביקש לעשותן בני חורין חרחות מן המתים, חרחות משעבד מלכויות, ולומר היכן הוא דיבתיκי שליהם, דה'ינו למדם שימושו הארץ העתיד לבוא, כלשון דיבתיκי דא תהא למיקם שהוא סוד הארץ אימא עילאה, ועוד דיבתיκי גימטריא קדרמת' אחרים דאה'ה דיד'ין כזה אלף ה', אלף ה' יוד, אלף ה' הי, שהוא מלכות באימה. והאגי שלם פירוש האני שטר, רמזו לאימה תרואה שנייה בה ומילותו בכל משללה, בפי' ל' שטר שהוא לשון ממשלה כמו אם תשים משטרו בארץ ועוד האני' בגי' אדני' עם התיבה. ידע המלך וכיו' רמזו שנגלה לנו הקב"ה ואל' שהוא חפץ בתקנת בניו, ואינו חפץ רצון'ה' שחי'ו עבדים אותו מתוך צער ודוחק ויקרש שמו תברך ואל' בבוד אלדים הסתר דבר. אין לך להרהר אחר מרדותי, וה' ברחמי' יראנו מתרתו נפלאות וייחס לנו קץ הפלאות. אמר בן'ה רצין.

(משמעות הורש' מהר' קרח וצ'ל')

על'וי נשמת
סעדייה בן מנזר ז'ל, רפאל בן סעדיה
ויל', משה בן סעדיה ז'ל, תנכז'ה

לוז'ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
רדה בת עוד
תחי' בשכחע'י'

מהליכות אבותינו

انا ג' פעמים

ידעו ומפרנסים כי אחר סיום עשר' שהוא שיר פתיחה לשירה, נהגו שהמשורר מסיים בפס' 'אנא ד' החשיה נא', והציבור משיבים 'אנא ד' הצלחה נא', כאשר גם המשורר וגם הציבור חווורים ג' פעמים על המילה 'אנא'.

וכتب בספר "חוורי" צעדת וסביבותיה עמי 40 טעם למן מג זה וועל': התעם, שכן המציאות שלוש פעמים "אנא" עולה בgmtaria קני', וכן יוסף עולהgmtaria קני'. ובהתודע יוסף אל אחיו, נאמר וייתנו ישבחו עמו, ואחריל כל שכרות שבמקרה עשו רושם לא טוב, חז' מז. אכן אנו אומרים, אף כי אנחנו שותים יין, לא נתפתה בו עד לשוכרה חי', כי אם לדבר מצוה, לשם חתן וכלה, ותו לא. עכ'ל.

ואשרינו שם עתה בארץ ישראל ממשיכים במנחים יפים אלו.

המשך מהעמוד הדשון מתוך טרדתו והתרגשות ליבו, מפני אימת הציבור הנאספים סביבו וכן הוא סדר הקירוי שנגנו בקהילותינו. (ברכת בורא פרי הגפן יש מקומות שלא קירה אותו, אלא אמר אותה הרב מסדר הקידושין עצמו. ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם: בורא פרי הגפן) ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם: אשר קידשנו במצוותיו והבדילנו מן העירות: ואסר לנו את האידאות: והתיר לנו את הנשאות: על ידי חופה וקידושין: ברוך אתה ד': מקדש ישראל: כמובן שאם הרוב ידע או רואה שהחתן אין יכול לומר אפילו באופן זה, אי הוא מרוחה בפסקאות יהה, בגין והבדילנו: מן העירות: ואסר לנו את האידאות: וכו'). אך יש קצת שנגנו שהרב מסדר הקידושין הוא המברך, בדעת החולקים על הרמב"ם וסוברים שלא נתקנה ברכה זו על מצות הקידושין, שהרי אין אומרים אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על הקידושין, אלא היא שבח והודאה על קידושתם של ישראל, ונמצא שאינה מוטלת על החתן. וכך נתפסת המנהג בזמנינו כאן גם בקהילותינו, כמעט עצל כולם. ויש להם על מה שישמרו, כי גם לפि מנהג אבותינו בדעת הרמב"ם הנזכר לעיל, יכול הרוב לברך במקומו, לפי שלוחו של אדם במותו, על כן יתכונו שהוא מוציאו בזה ידי החותם. וכיון שגם הסתם אין החתן יודיע זאת, על כן ראוי שהרב מסדר הקידושין יודיענו קודם הברכה שישמעו ויתכוין לצאת ידי החותם בברכותיו ועל כן לא יאמרו החתן והכלה ברוך הוא וברוך שמו, משום חשש הפק באמצעות הברכה, וככלעיל בחלק אורח חיים הלכות הוברת השם סימן ו' סუיף ט'ז. ואת הכלה, אין הכרח לכוון להוציא בברכת האירושין, כי אינה שייכא לה. זולת בברכת בורא פרי הגפן. כי גם אם לא תטעם מכוון זה, עכ'פ' תטעם לאחר מכן במסוק מהכוון שמסור לה החתן לשם קידושין). ודוקא בשמייה, אך לא יוציא בשפטיו אפילו בלחש וכי אז הוא הוצאת שם שמים לבטלה, שהרי אין זה דרך קירוי. ואין שיק לעשות כן אלא אם היו שנייהם מוציאים ידי חובה את עצם. מה שאינו כן בנדון דין שאין שניהם מחוביים, ונמצא שאחד מהם מברך לבטלה). ולא עוד אלא שזה עדיף מבחינה מסוימת, הויאל והחתן טרוד ואני יכול לברך בראש בכוונות הלב. ומכל מקום אם החתן רוצה לברך לעצמו, ולפי העניין אין בזה חשש יחרא, אין למחות בידך:

(דעת הגרש"א כי כשהחתן הוא ספרדי ורגיל להתפלל ולברך בمبטא זה, אבל המברך הוא אשכני, או להיפך שהחתן אשכני והمبرך ספרדי, ראוי שיברך ברכבתה האירושין בمبטא שלו חתן, מפני שהוא ערך להוציאו ידי חובה, כמו בא בהנישואן כהלוcts פרך "הערה ע"ה. ומספר לי יידי הרץ אלשיך שליט"א שהחותנתו אמר מ"ר הגרש"א את ברכת האירושין כפי נוסחתנו. ולא עוד אלא לפי שלא מצאו סידור שקריא מותכו את הברכה, בקש שיכתבו לו את הנוסח בדף. אמנם המברך אמר כפי הרגלו באשכניות, כי לא יוכל לומר בתימנית. וכבר הבאתי בס"ד עיקר הדברים דלעיל בשולי הגלון על קונטדים חיזוק מהנגן בארץן שנדרס בתחילת אור ההלכה חלק אורודחים דף מ"ז י"ו". ולאידך גיסא דעת הגרא"ק שלא ישנה המברך מבטא, הובאו דבריו בשמה לחלק א' דף שע"ג. וכן מקובל בדורך כלל. ונראה כי זה ביצירוף שסמכים על הרבה פוסקים החולקים על הרמב"ם וסבירא לו שאינה ברכבת המוצה, כدلיל הערה רציה, ומילא אינו מוציאו בכך ידי החותם. וכל שכן בשבע ברכות, עין לקמן הערה תקניז. וגהולה מזו רגילים בברכת כתנים, שהמרקא אומר כפי מבטאו, והכהן כפי מבטאו, ונרנו טעם לדבר בשית' עולת יצחק חלק א' סימן כ"ב אות ג' סוף ד"ה ואגב, וככלעיל בחלק אורודחים הלכות נשיות בפ' סימן כ' העלה נ"ג).

לרופאת ולזوج הגון הרה"ג יהיאל בן יוסף גרפּי בשכחע"י

בדרכיהם אתה לך...

מי מעמיד את השימוש?

ביום ששי אחד, כאשר היה מאירי סלימאן אללבּי מהעירה והאר בכו הבריאות, פנה הוא לאשתו ואמר לה: הגיע זמני להיפטר מן העולם. האשה הסתכלה בעלה בתימTHON, אך כיוון שידעה שדבריו לולמים לא אמרו לרייך, שאלת אותו:ומי טפל בקבורתך, ומשום שבואה לאחר גרו די יהודים, אלא רק בכפרי הסביבה ענה לה בעלה ואמר לה: אל תרגאי, כבר יבואו לכאן יהודים שיטפל בקבורתך. ואן, לך הוא מוחת תחבה בקייר ואמר לה: "כasher תשער בליך שכל היהודים שתתעסקו בקבורתך כבר נמצאים בביהם, תוכזיא את המחת מן הקיר. לאחר שסימן את דבורי, נכנס לחדרו, עלה על מיטתו, וועזב את העולם בימות נשיקה.

לפתע, החלו להגיע יהודים מכל הסביבה. כולם היו בעצר רב על פטירתו של הצעיר, וכך ארגנו את קבורתו כדת וכדין, באופן הרואין לצדיק שכמותו. כאשר שאלו אותם: מה היכן ידעתם שםארה סלימאן נפטר? ענו הם: שמענו קול בהרים עומד וקורא: "מאירי סלימאן נפטר, מאירי סלימאן נפטר" לבך הזרעינו ובאו לביתו.

לאחר גמר הלויות, מיאנה המשמש לשקע, לмерות שכבר הגיע זמנה. חיכתה אשת הצעיר, ולאחר שעשרה שכל היהודים הגיעו לביתם, הוציאה את המחת מן הקיר, והנה זה פלא... תוך כמה רגעים שקעה המשמש ותחשך הארץ. וכוטרו תעמוד לנו אמן. (פרי צדיק)

לעילוי נשמת חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אודיאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעד בשאדי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טיב ז"ל,

יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרבי יוסף עפגין זצ"ל היה מהחכמי צנעה לפני מאותים שנה. היה מקובל אליו. תנצ"ב"ה

תפארת בניים

כיתות ה' – ח' שעימם שלושה ספרי נכיים בתקופה האחורה يول, עמוס, ועובדיה, יצאו להתפלל על קבר יהל הנביא ועובדיה הנביא, וכן על קברם של הינוקא ומרא צוטרא, וסימנו את הנסעה ברשכ"י כאשר הם חוגגים שס סעודת סיום על הנביים.

הערות האורות ותשובות לחידות
03-9130009
ניתן לשולח לפקס או במייל:
e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

על שם תורה ק'ק תימן - אלעד
ר' הרואה"ש 2 טל. 03-9097022
בשכירות ובוחנות כו"ה האמן דודיק שיליסיא
בראשות הרבי אללו דורי שליליסיא

לק"

זה הזמן להוסיף בקדושה, בבוראה וביראת שמיים טהורה וצורפה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ג

הננו להודיע לציבור בני תורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ג הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
בסוד הseiutes למוסדות, לנושאים חדשים
פרטים בפ"ל: 050-4150896

יש להגיע למועדון התה"ת ר' הרואה"ש, או להתקשר טל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה